

iPure^{CZ}

Preview keynote | Prvky pro Domácnost | Nový iPhone
Tap Bar a InSight | Odměny za streamování #3

iPure.cz 355/2024, osmý ročník | **Zakladatel:** Filip Brož | **Šéfredaktor:** Radim Kroulík
Redakce: Jan Březina, Jan Pražák, Marek Hajn, Daniel Březina, Jura Ibl, Karel Oprchal, Jan Netolička,
Karel Boháček, Martin Adámek, Jakub Michlovský, Jakub Dressler, Michal Rada, Michal Henych, Kamil Chudačík
iPurecz, s.r.o., IČ: 06481663 | **Kontakt:** redakce@ipure.cz

Představení nových iPhoneů je za dveřmi

Editorial ■ Radim Kroulík

Začátek září nemá většina lidí spojen s pozitivními emocemi. Končí léto a prázdniny a děti míří zpět do školy. Pro applovskou komunitu je to ale veselé období. Představení nových iPhoneů je velká událost pro uživatele i pro Apple, protože telefony stále tvoří téměř polovinu příjmů celé společnosti.

Představení iPhoneů a Apple Watch proběhne v pondělí 9. září a v tomto čísle vám přinášíme malé preview bez rumorů, a také zamyslení nad tím, jaké otázky by Apple mohl zodpovědět. Třeba jak to vypadá s Apple Intelligence v Evropské unii. Představení nových iPhoneů s sebou nese tradiční dilema pro uživatele, zda mají nové zařízení koupit, a tak nám Honza Březina přináší racionálního průvodce uvažováním nad upgradem na iPhone 16. Nechybí ale články ani z jiných oblastí. Michal Henych popsal své oblíbené produkty chytré domácnosti, Jakub Dressler představil další novinky v operačních systémech a Karel Oprchal pokračuje v seriálu o streamování hudby.

Věřím, že vám toto číslo zkrátí čekání na očekávanou keynote, kterou můžete sledovat v naší společnosti! Na 9. 9. od 18:30 chystáme náš tradiční livestream, ve kterém se můžete těšit na živý komentář v češtině. Kromě komentáře vás čekají i soutěže a drobná překvapení. A také ve Zlíně proběhne speciální akce s názvem Apple in Zlín, kde kromě sledování samotné keynote bude k dispozici expozice historických produktů Apple, přednášky, networking se zajímavými hosty a mnoho dalšího.

Svátek Applu je tady, tak užívejme!

Keynote Applu se blíží – je čas zářit

Magazín ■ Radim Kroulík

Představení nových iPhoneů je pro Apple fanoušky každoročním svátkem. Velká událost je to samozřejmě i pro Apple, protože iPhone stále tvoří téměř polovinu všech příjmů. Není tak čas na chyby, je čas zářit. Jak uvedl Apple ve své pozvánce: „It's glowtime.“

Nemusíte se bát, že bych tady nabíhal na „zaručené informace“ ze světa rumorů. Mám téměř až škodolibou radost z toho, když se rumoristé s něčím netrefí. Tak jako třeba se samotnou pozvánkou na keynote. Ještě těsně před oficiální pozvánkou kolovaly zprávy, že keynote bude v úterý 10. září. Těsně vedle. Představení nových iPhoneů proběhne v pondělí 9. září.

U termínu se na chvíli zastavíme. Ve světě Applu existují dvě jistoty – WWDC proběhne na začátku června a představení iPhoneů a Apple Watch na začátku září. Vše ostatní je zcela nahodilé bez pravidelného opakování. I tak jsme se dočkali mírného vychýlení z normy. Zatímco hlavní keynote na WWDC je vždy logicky v pondělí, jelikož tato keynote startuje program celého týdne, tak představení iPhoneů bývalo tradičně v úterý. Pravděpodobně proto se rumoristé letos netrefili. Apple v roce 2012 přesunul zveřejňování nových iPhoneů na září a od té doby ani jedna keynote nebyla v pondělí.

IT'S GLOWTIME

Z hledání skrytého významu v pozvánkách na keynote je už téměř samostatná disciplína. Loňská představení iPhoneů neslo heslo

„Wonderlust“. Nikdo nevěděl, na co tým Apple naráží, a asi to nikdo nepochopil ani po zhlédnutí keynote. Tentokrát dal Apple naprosto zjevnou nápovědu, která odkazuje na Apple Intelligence. Osobně mě toto zjištění naplňuje obavou než nadšením. Ne nutně kvůli tomu, že zatím veřejně nedošlo k žádnému posunu ve sporu Applu s EU a stále to vypadá, že Apple Intelligence v Evropské unii nebude k dispozici. To ale předbímám. Odkaz na Apple Intelligence je zvláštním tahem, pokud se tedy ukáže být pravdivým a Apple nás jen netahá za nos. Tato keynote má být, a historicky byla, o představení nového hardwaru. Na softwarové novinky a bomby je tu WWDC. I kdyby softwarová novinka dávala smysl jako hlavní lákadlo, tak Apple již Apple Intelligence představil. Jsem tedy hodně zvědav, jak to Apple marketingově a komunikačně pojme. Nechme se překvapit.

IPHONY, APPLE WATCH A NĚCO DALŠÍHO?

Loňská zářijová keynote přinesla velmi přímočarý scénář. Úvodní klip vyzdvihoval monitorování zdraví na Apple Watch a ve videu byly příběhy lidí, kterým Apple Watch zachránily život. Následně už Tim Cook v rychlosti připomněl, že Apple v červnu vydal nové Mac Studio a Mac Pro a také představil nové 15" MacBooky Air. Následovalo

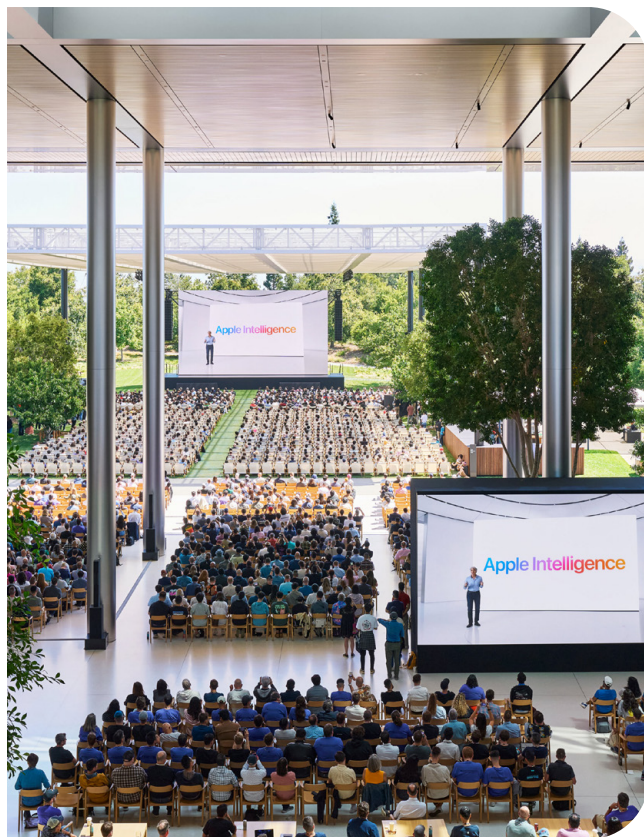
připomenutí prezentace Vision Pro na WWDC. A to je vše z kategorií mimo iPhone a Apple Watch. Prezentaci nových produktů odstartovaly Apple Watch Series 9 následovány Apple Watch Ultra. Po hodinkách přišly na řadu iPhone 15 a iPhone 15 Pro. Více se do téměř půldruhé hodiny dlouhé keynote nevešlo.

Bude to tak i letos? Téměř vše je u Applu nepředvídatelné, a tak je zcela možné, že se dočkáme velmi podobného scénáře. Nebo se podaří prosadit tam i něco dalšího. Nemyslím si, že by Apple rozměňoval pozornost z iPhoneů na nějakou úplně novou kategorii produktů, jako je chytrý prsten. Nicméně ve frontě má celou řadu produktů, které by si zasloužily nové vydání v čele s AirPods.

Vzhledem k nepravidelným cyklům aktualizací všech produktů s výjimkou iPhoneů a Apple Watch stojí před Apple každým rokem výzva v podobě sestavení harmonogramu zveřejnění nových produktů. Nechá si Apple zářijovou keynote výhradně na iPhone a Apple Watch a vše ostatní, co chce letos ještě vydat, si nechá na další keynote v říjnu nebo listopadu? K tomu si Apple musí zodpovědět, které aktualizace si zaslouží místo a čas v keynote, a které provede pouhou tiskovou zprávou a samostatným videem na YouTube.

PALČIVÉ OTÁZKY

V současné chvíli existuje několik otázek, na které by Apple během nadcházející keynote mohl nebo měl odpovědět. Pamatujete si na loňskou taškařici se dočasným zákazem prodeje Apple Watch ve Spojených státech? Právní spor Applu s Masimem ohledně patentu na monitorování oxysličení krve se alespoň podle veřejných informací neposunul ani o krok. Zákaz prodeje Apple Watch trval pouze několik dní a v současné době noví uživatelé Apple Watch nemají k dispozici funkci na měření oxysličení krve, přestože senzor je stále uvnitř Apple Watch. Apple tuto funkci pouze softwarově vypnul pro uživatele na území Spojených států. Jelikož tato kauza kulminovala během Vánoc, tak se očekávalo, že do zářijového představení nových Apple Watch budeme znát rozuzlení tohoto sporu. To se ovšem nestalo. Jak se s tím Apple popere hardwarově, a také komunikačně? Bude stejný senzor i v nových Apple Watch? Oznámí Tim Cook, že se podařilo spor vyřešit a lokální blokování funkce již nebude potřeba? Nebo budou dělat během keynote mrtvého brouka a tuto funkci zkrátka vůbec nezmíní a vše běží jako dosud? Uvidíme. Nás v Evropě se současný stav nedotýká a funkce je pro uživatele k dispozici. Jde asi o jedinou funkci v celém

Apple ekosystému, která je dostupná jen uživatelům mimo Spojené státy.

Další palčivou otázkou je stav sporu Applu s EU. Pravidla a postihy u DMA jsou přísné a Apple minimálně navenek působí velmi obezřetným dojmem. Podle mého názoru dvě největší pecky z WWDC byly Apple Intelligence a iPhone mirroring na Macu. Apple se od WWDC nechal slyšet, že momentálně ani jednu funkci neplánuje v Evropské unii vydat a vinu dává právě DMA. Dočkáme se nějaké informace během keynote? Zvlášť umožnění iPhone mirroringu by mi udělalo asi větší radost než jakákoliv novinka v iPhone 16 Pro.

Jak Apple oslaví desáté výročí Apple Watch? iPhone X přinesl asi nejdramatičtější změnu od první generace a byl to přelomový moment. Dočkáme se něčeho podobného také s Apple Watch X? Bylo by pravděpodobně zklamáním, kdyby Apple nenapodobil úspěšný scénář také u hodinek. Řekl bych, že se Apple Watch nachází v podobné situaci jako iPhone před uvedením iPhone X. Series 9 se zásadně neliší od Series 8 a vlastně ani od Series 7. Poslední dobou jsou updaty Apple Watch pouze velmi kosmetické. Apple Watch X by mohly být vzpruhou v tomto segmentu.

Během loňského představení Apple Watch Series 9 přichystal výrobce reklamu, ve které si zahrál

také Tim Cook. Apple se zpovídá matce přírodě, kterou ztělesnila Octavia Spencer (na Apple TV+ ji můžete znát ze seriálu Truth Be Told). Apple se pochlubil tím, že místo kůže bude ve svých krytech a dalším příslušenství používat vlastní materiál pod názvem FineWoven. Poměrně kontroverzní reklama přinesla také kontroverzi v tomto materiálu. Uživatelé si stěžují na rychlé opotřebení a jsem zvědavý, jestli na keynote zazní nějaká aktualizace ohledně tohoto materiálu. Návrat ke kůži bych vyloučil, ale současný stav je podle mě také značně nevyhovující a někdo by se nebál označit to za ostudu Applu.

Vytáhne Apple další reklamu, ve které se objeví Tim Cook? Dobře, to asi není palčivá otázka, ale po všech jeho výstupech v minulosti se o těchto spotech vehementně mluví.

SLEDUJTE KEYNOTE S NÁMI

Apple keynote je pro fanoušky svátkem a pro tu zářijovou to platí dvojnásob. Uvedení nových iPhoneů a Apple Watch můžete sledovat v naší společnosti. Na 9. 9. od 18:30 chystáme náš tradiční livestream, ve kterém se můžete těšit na živý komentář v češtině. Kromě komentáře vás čekají i soutěže a drobná překvapení. Těšíme se na společné prožití super akce.

Chytrá domácnost

Mé nejoblíbenější produkty

Magazín ■ Michal Henych

Minulý týden jsem si přisednul na oběd ke kamarádovi, který mě dalším přítomným představit jako „toho blázna“, který má doma v síti – hádejte kolik – najednou aktivních IP adres.

Převážnou část ale tvoří prvky chytré domácnosti, takže opravdu nemám doma desítky počítačů. I když to samo o sobě už je možná problém, protože wi-fi je opravdu ten poslední způsob komunikace, kterou má chytrá domácnost používat. Dnešní článek bych ale chtěl spíš věnovat tomu, která zařízení a proč patří mezi moje nejoblíbenější a nejvíce se hodí v mé situaci.

TOPENÍ

Začnu asi topením – už cca 8 let používám Netatmo, které taky bylo prvním přírůstkem tehdejšího Homekitu, tj. chytré domácnosti od Applu. Primárním důvodem nákupu byl pokus o napravení konstrukční chyby domu. Přízemí a poschodí mělo být řešeno dvěma okruhy a bohužel jsem zrovna toto při návrhu a stavbě domu neodchytil. Vzhledem k tomu, že 1. poschodí je navíc zároveň podkrovní, tak i přes izolaci jsem nebyl schopen topení seřídit tak, aby teplota vyhovovala ve všech

místnostech. Netatmo nainstalované na všech radiátorech tento problém odstranilo, a dokonce se celkem výrazně snížila výsledná faktura za plyn. 8 hlavíc a jeden termostat zaznamenaly za tu dobu pouze dvě poruchy – obě se týkaly displeje, jednou u termostatu a jednou u hlavice. Vždy vše fungovalo a šlo ovládat přes aplikace, jen je to vizuálně nehezke. Oba prvky výrobce bezplatně a pozáručně vyměnil. K systému topení mám dnes připojenu i vnější meteorologickou stanici, čidlo srážek a rychlosti větru. Meteorologické prvky termostat používá pro predikování počasí a přesnější stanovení okamžiku, kdy má začít topit.

SVĚTLA

Philips Hue – kdo objevil Philips Ambilight u televize, nechce většinou už měnit. Barevné ledky, kdy je ovládaná každá zvlášť, udělají sledování obrazovky mnohem příjemnější. A je to opravdu něco jiného, než si nalepit za televizi barevný led pásek, kdy ale všechny ledky svítí stejnou barvou. Ale TV umí

ovládat i další světla Hue, která jsou dále od televize, a tak rozšíříte zážitek doslova na celou stěnu. To je teď moje primární použití žárovek Hue. Pár jich používám i na prosté svícení a všechny jsou extrémně spolehlivé. Snad nepamatuji, že by nešly ovládat, a to ani po občasných výpadcích proudu, kdy se některé prvky chytré domácnosti nerestartují, jak by měly. Ano, Hue není laciné, zejména v porovnání se spoustou čínských světél mnoha značek, ale spolehlivost a příjemná barva světla vynaložené peníze plně obhajují. První žárovky jsem nakoupil před cca 8 lety a žádná neměla poruchu. Když píšu o žárovkách, je zajímavé, že kromě značky Philips vlastně skoro nepoužívám chytré žárovky, ale pouze spínací modul někdy kombinovaný se standardní žárovkou umožňující stmívání. Stejně tak nemám chytré zásuvky, důvod má jméno Shelly.

MODULY SHELLY

Třetí důležitá a oblíbená součást naší chytré domácnosti jsou moduly Shelly. Používám jich okolo třiceti v různých provedeních – jednoduché, dvojité, s měřením spotřeby i bez, stmívací, pár jich je i z profesionální řady. Jejich největší výhoda je, že běžný uživatel o nich vůbec nemusí vědět. Použijete totiž klasický vypínač a modul umístíte pod něj. Např. ovládání Philips je fajn, jenže jednoduchost klasického vypínače

je pryč. Pak komplikujete život návštěvě, ale třeba i manželce. Výhoda taky je, že i když selže připojení do Apple Home, popř. vypadne wi-fi, jde vlastně o relé, které můžete stále ovládat tím vypínačem, takže světlo jde lokálně ovládat skoro za jakýchkoliv okolností. Nevýhoda je, že nemají přímou podporu Apple Home. Je to řešitelné více způsoby, například přes alternativní firmware. To jsem provozoval cca 2 roky, ale nakonec jsem přešel na originální firmware a do Apple Home je dostávám přes Home Assistant běžící na Raspberry Pi. Je to spolehlivé a Home Assistant má spoustu dalších možností, ale to si nechám na jiný článek.

OVLADAČ ŽALUZII

Další oblíbená zařízení jsou od Aqary. Opět jich mám víc, ale nejpoužívanější jsou ovladače žaluzií, které dnes u nás fungují plně podle nastavených automatizací a reagují na denní dobu, teplotu i momentální sluneční svit. Trochu komplikace u mého typu žaluzie je, že řetízek musí mít spojku, se kterou poháněné kolečko nepočítá. Můžete řetízek trochu méně napnout a pak spojka unašec přejede, ale pomalu ho ničí. Ve druhé verzi jsem nahradil spojku tenkým drátem, kterým jsem konce řetízku spojil. Nyní testuji třetí způsob, který se zdá nejlepší, kdy jsem použil smršťovací bužírku, kterou jsem konce spojil.

POHYBOVÁ ČIDLA, ZVONKY A ZÁMEK

Dále používám od Aqary pohybová čidla, kterých mám občas i víc v jedné místnosti a většinou ovládají moduly Shelly resp. světla – vše víceméně automaticky. Návštěvy u nás pak dostávají jednoduché instrukce: „Pokud se někde něco samo rozsvítí, nebojte, taky to samo zhasne.“ A poslední přírůstek od Aqary je dvojice domovního zvonku a zámku hlavních dveří. Na zámku mě baví hlavně podpora několika různých způsobů ovládání – jejich aplikace, Apple Home, číselný kód, otisk prstu, tagy NFC a HomeKey uložený v Peněžence. Můžete tedy jednotlivým členům domácnosti nastavit ten systém vstupu do domu, který je pro ně nejpříjemnější, popř. nejpraktičtější. Navíc nepřijedete ani o možnost použít standardní klíč.

KAMERY

Oblastí, kterou stále nemám uspokojivě vyřešenou, jsou kamery. Sice jich pár používám, ale sortiment těch, které podporují Apple Home, je celkem omezený anebo jde o drahé řešení, do kterého nechci investovat, protože pro mě nemá přínos, který bych očekával. Dnes je to především dvojice vnitřních kamer od VOCOLink, které obě provozuji venku. Jsou ale samozřejmě pod stříškou a fungují minimálně 4 roky. Byly laciné a kupodivu tento provoz dávají. Nevýhodou je, že často

vypadnou a je třeba je restartovat. Což jsem dělal ručně a dnes už přes modul Shelly. Ano, je to trochu drbání se přes hlavu, ale celkem intenzivně hledám něco, co by bylo napájené přes ethernet a vyhovovalo tomu, co potřebuji. V zásadě jde jen o venkovní použití, kamery dovnitř neplánuji kvůli soukromí. Já vím, že to řeší mechanické zakrytí objektivu u mnoha výrobců, ale i tak. Jedinou výjimkou je kamera k 3D tiskárně a tu mám přes zmíněné Raspberry Pi. K tomu, že nespěchám s výměnou obou kamer, přispívá i již zmíněný zvoněk od Aqary obsahující venkovní kameru.

Kdybych to měl trochu rekapitulovat. Z výčtu je vidět, že rozhodně nepoužívám jednu značku. Částečně je to přirozeným vývojem, kdy celý systém vzniká evolučně. Když jsem s chytrou domácností začínal, bylo zařízení, která ji podporují, velmi málo. Druhým důvodem je ale i to, že každý výrobce je dobrý v něčem jiném. Někdo by řekl, že je to trochu „technologické safari“, což je pravda, ale dá se to udržet funkční, pokud víte, proč a co pořizujete. Je jasné, že to netrefíte napoprvé, ani mně se to nepovedlo, občas něco nakoupím a pak se toho zbavuji, ale snažím se od každé značky využít opravdu to nejlepší a pokud možno nekombinovat zařízení jednoho typu od více výrobců.

iPhone 16 bude model pro věrné zákazníky

Magazín ■ Honza Březina

Příští týden nám Apple představí novou generaci iPhonů. Možná právě váháte, zda novinku objednat, či nikoli. A pokud řešíte, zda se vám nákup vyplatí, máme pro vás malého průvodce.

Zatím neznáme přesné parametry nových iPhonů 16, ale přesto tušíme, že Apple nechystá letos žádnou technologickou revoluci. Ať už nové modely budou mít o tlačítko víc nebo naopak budou bez fyzických tlačítek, půjde o konstrukčně velmi podobné modely, jaké Apple produkuje již několik let. Pravděpodobně nepříjde ani radikální změna výdrže, ani radikální navýšení výkonu, zůstane podobný rozměr displeje a dokonce i jeho obnovovací frekvence. Nečeká se ani revolučně jiný fotoaparát ani funkční výbava. Jak je to možné? iPhony mají za sebou už tolik vylepšení, že se Apple zřejmě přiblížil k něčemu, co dnes považuje za ideál.

NA KOHO APPLE MÍŘÍ?

Apple se v konkurenčním boji se Samsungem, Googlem a čínskými výrobci soustředí zejména na otázky bezpečnosti, ochrany soukromí a propojenosti jednotlivých produktů, služeb a aplikací. Proto je pro něj celkem jedno, zda bude nový iPhone 16 brán jako přelomový model. Pokud bude konkurenceschopný, tak to stačí. O zbytek se postará software tam, kde to uživatel ocení. A pokud je to uživateli jedno, tak jej Apple pravděpodobně nepřetáhne.

Takže Apple se zaměřuje při vývoji nových telefonů zejména na stávající uživatele svých produktů,

kterým musí nabídnout takový mix emocí a funkcí, aby se dostatečný počet z nich rozhodl pro upgrade. Dá se tedy říct, že pro Apple není kritické získat co nejvíc nových zákazníků, ale správně motivovat ty stávající k nákupu nové techniky. Ti noví jsou spíš bonusem než jádrem zákaznického kmene.

PŘECHOD Z IPHONŮ 15 / 15 PRO

Všichni pravděpodobně tuší, Apple nevyjímaje, že zákazníkům, kteří vyměňují chytrý telefon každý rok je čím dál míň a míň. To je nevyhnutelná daň za to, že chytré telefony jsou již technologicky zcela vyspělé produkty. K přechodu z 15 Pro na 16 Pro bude pravděpodobně potřeba hodně emocí, protože racionálních důvodů Apple moc nabídnout nedokáže. Ale bavíme se o segmentu uživatelů, kteří

U libovolného iPhone 14 vidím několik rozdílů, které vás mohou zaujmout. Tím pravděpodobně nejsilnějším je přechod z konektoru Lightning na USB-C.

pravděpodobně tolik neřeší finance, takže emoce mohou stačit.

Přechod z iPhone 15 na 16. generaci má Apple vypodložený tím, že iPhone 15 v základní verzi nezvládnou Apple Intelligence. To už by pro někoho mohl být důvod k obměně, ale osobně si myslím, že většina těchto uživatelů klidně ještě rok či dva počká. Navíc v Česku AI od Applu stejně letos a asi ani příští rok nebude, takže můžeme být v klidu.

PŘECHOD Z IPHONŮ 14

Pokud vlastníte libovolný iPhone 14, tak vidím několik rozdílů, které vás mohou zaujmout. Tím pravděpodobně nejsilnějším je přechod z konektoru Lightning na USB-C. Pokud jste odolali loni, letos budete stát před stejnou volbou. A pokud k iPhone používáte příslušenství, tak USB-C je rozhodně výhodou. Někoho může motivovat lepší fotoaparát, někoho AI a výkon, ale upřímně řečeno si myslím, že čistě racionálně je rozdíl mezi 14 a 16 hlavně o konektoru.

Pokud vám iPhone 14 dobře slouží a nechybí vám USB-C, tak můžete být v klidu a ještě rok či více počkat. Drobných rozdílů není málo, ale dopad na každodenní používání má vlastně jen konektor.

PŘECHOD Z IPHONU 13

Zde se dostáváme do šedé zóny. Možná vám po třech letech připadá, že už by to chtělo nový model. Možná už baterie není, co bývala a nechce se vám ji vyměňovat. Možná vás láká rozdíl v displeji, procesoru, fotoaparátu, konektivitě. Těch změn už je tolik, že má racionální jádro uvažovat o výměně. A vy si musíte položit otázku, co reálně využijete.

Znám uživatele, kterým ani u 5 let starého modelu nic nechybí, protože používají telefon primárně pro komunikaci. Čím víc na něm děláte i další činnosti – osobní agenda, hry, drobná práce, filmy, fotky, videa, tím víc se vám vyplatí obměna. Pro mě je to v případě rodiny iPhoneů 13 tak padesát na padesát a rozhodují emoce. Chcete racionální důvody? Není jich málo. Chcete zůstat u třináctky? Pořád je to velmi slušný telefon. Já bych vyměnil už kvůli dnešní prodejní ceně iPhoneu 13, ale je to subjektivní.

PŘECHOD Z IPHONU 12 A STARŠÍHO

A jsme u hlavní cílové skupiny nových iPhoneů 16. Jsem přesvědčen o tom, že nejčastěji tento model budou kupovat majitelé iPhoneů 12, 11, X a starších. V mé sociální bublině geeků již není tolik zastoupena, ale v běžné populaci stále dobře slouží

iPhone 12 a starší? Když se pro výměnu rozhodnete, budete nadšeni. Dostanete dramaticky lepší výkon a s ním spojenou hromadu nových funkcí.

neuvěřitelné množství těchto zařízení a myslím, že většinu jejich uživatelů doslova svědí ruce. Možná už roky čekají na tu velkou změnu, která výměnu opodstatní. Žádná velká skoková změna nepřišla, ale rozdíl se rok po roku nastřádal. A pokud máte čtyři a více let starý telefon, tak chápu tu chuť jej nahradit.

Když se pro výměnu rozhodnete, budete nadšeni. Dostanete dramaticky lepší výkon a s ním spojenou hromadu nových funkcí. Výrazně lepší displej, lepší výdrž, rychlejší konektivitu, univerzálnější USB-C, nové standardy v kde čem, podporu AI a fotoaparát jak z jiné dimenze. Pokud potřebujete potvrzení pro manželku či zaměstnavatele, že výměna dává smysl, tak vám u těchto zařízení rád takový papír podepíšu.

Novinky v multimédiích

Návod ■ Jakub Dressler

Když si zkusíte vybavit funkci, která je exkluzivní pro iPad, která vás napadne? Moc jich není. iPadOS je vysmívaným operačním systémem, který je hybridem mezi iOS a macOS. Ale určité unikátní funkce se tam najít dají. O jedné z nich bych chtěl psát dnes.

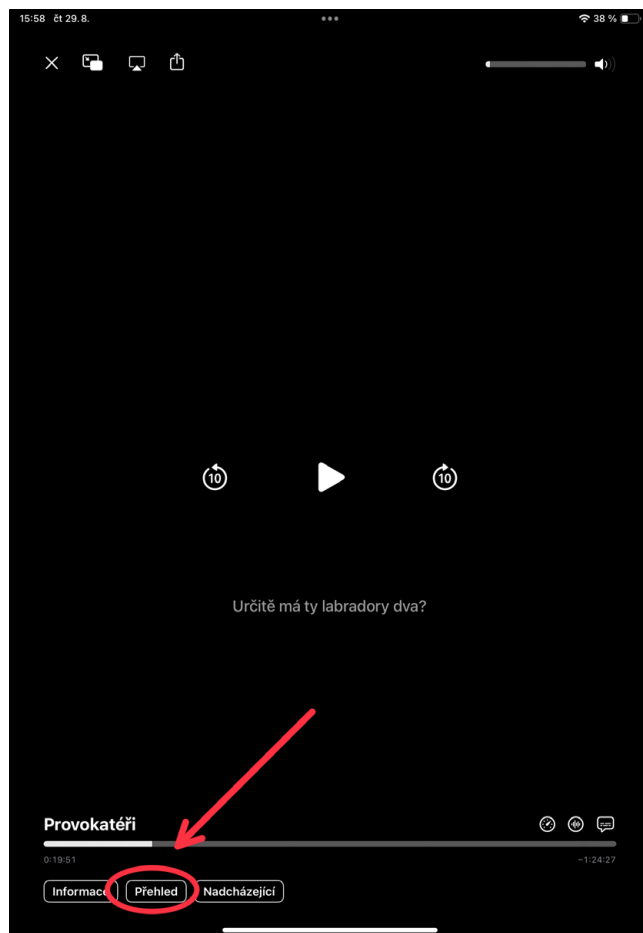
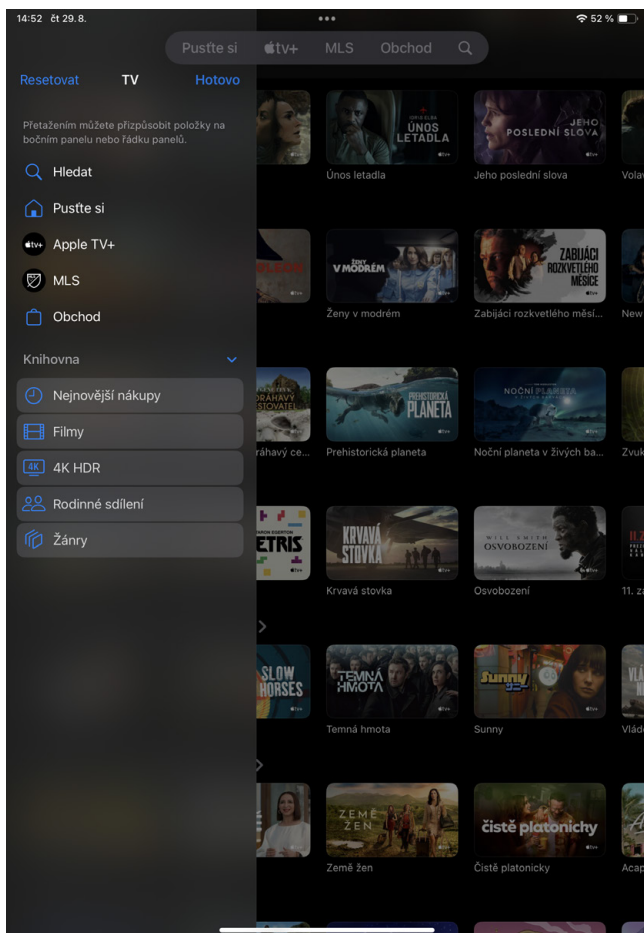
Tap Bar – to je ona funkce. Možná ani nevíte, že ji na iPadu máte, protože ji považujete za běžnou část aplikace TV na svém iPadu. Možná o ní nevíte, protože nemá beta verze iPadOS. Já jsem si na tuto změnu zvyknul tak rychle, že jsem vlastně ani nepostřehl, že to změna je. Považoval jsem ji jen za designovku. Potom jsem se dozvěděl, že se nejedná jen o přemístění menu. Jde tam o víc. A teď se tato funkce zařadila do mého seznamu nejzajímavějších funkcionalit. Od nového iPadOS by se měla dostat nejen do aplikace TV, ale i do Hudby. Snad se Apple rozhodne o zařazení Tap Baru i do dalších aplikací, kde by to mělo smysl. Proč tak uvažuju?

CO JE TO TAP BAR?

Když si otevřete TV na svém iPadu, tak si toho hned všimnete. Průsvitného, malého panelu v horní části obrazovky. Možná si všimnete i toho, že ji najdete jen, pokud svůj iPad držíte svisle. Na tomto panelu najdete **MENU**, **PUSŤTE SI**, **APPLE TV+**, **MLS**, **OBCHOD** a **HLEDAT**. Asi to shledáte za velmi pozitivní změnu, protože se už nebudete muset dívat na obří panel v levé části obrazovky. To, co vás možná nenapadne, je, že Tap Bar můžete upravovat.

Podle mých zkušeností jde zatím jen přidávat další kategorie k oněm výše zmíněným. Doufám, že se to změní. Pokud vám přijde zkratka MLS neznámá, tak je to nejspíš proto, že se nedíváte na nejvyšší fotbalovou ligu v USA. Apple utratil miliony za to, abyste se dívat mohli. Ale pořád je to beta verze iPadOS, což znamená, že se to může ještě několikrát změnit. Realita je zatím taková, že kategorie, které znáte z rozšířeného menu, si můžete dávat do Tap Baru. Z menu přetáhnete prstem kategorii do Tap Baru. Zatím to jsou **NEJNOVĚJŠÍ NÁKUPY**, **FILMY**, **4K HDR**, **RODINNÉ SDÍLENÍ** a **ŽÁNRY**. Proč byste si tam vlastně měli chtít něco přidávat?

Pokud se například často díváte na filmy, které jste si už dříve koupili, tak je přece rychlejší, když si volbu **FILMY** přidáte do Tap Baru. V podstatě se dá říct, že pokud chcete rychlejší vyhledání konkrétních položek, tak se Tap Bar ukazuje jako velmi užitečný nástroj. Podobně by to mělo fungovat s hudbou. Jen s tím rozdílem, že tam to bude ještě lepší. Jen si to představte – kliknete si na ikonu **HUDBY**, a potom vám bude stačit jediný klik a budete u svého oblíbeného alba. Samozřejmě můžete k tomu účelu využít i zkratku, ale toto se zdá o něco elegantnější, nemyslíte?

INSIGHT

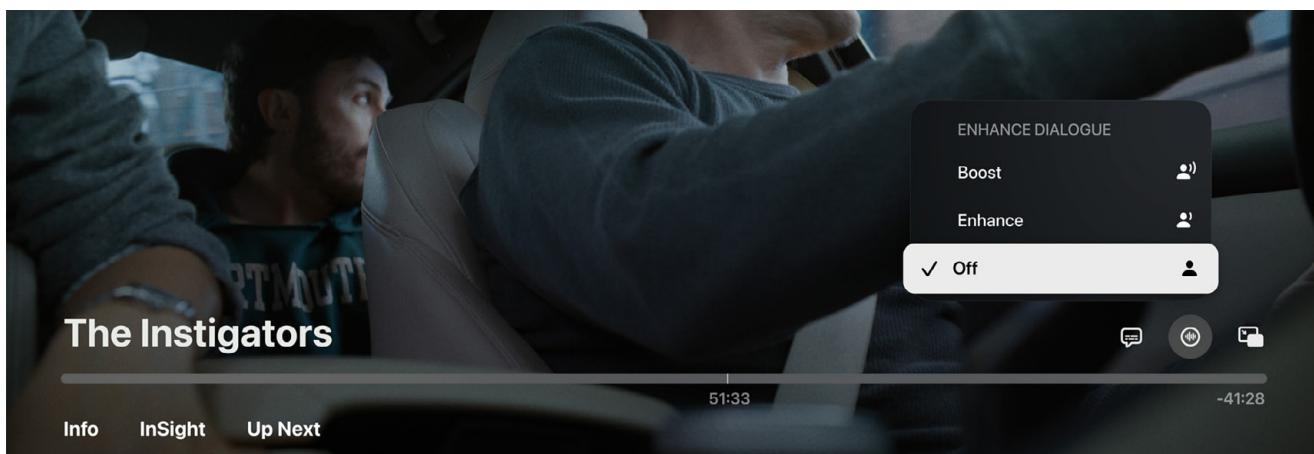
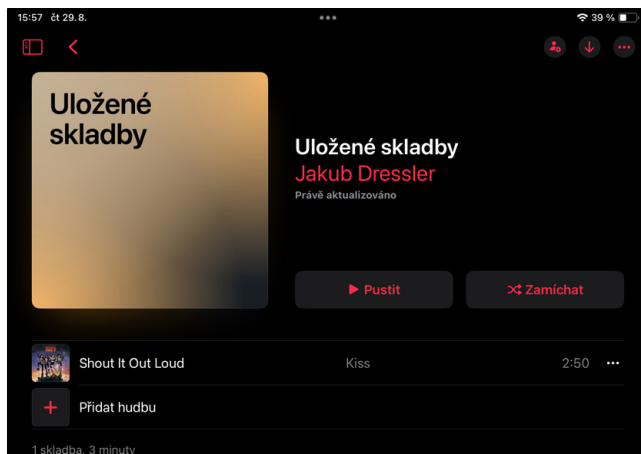
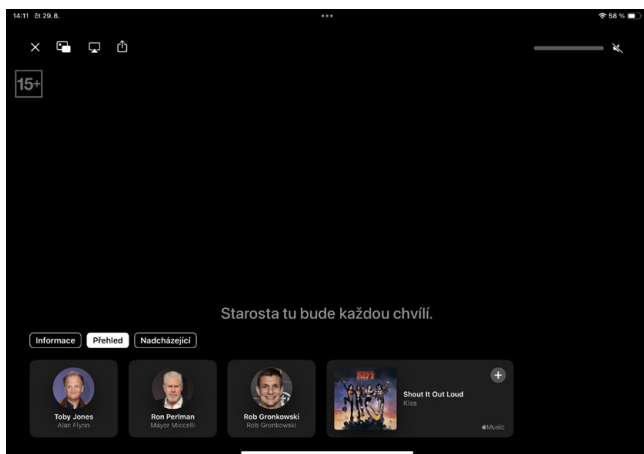
Této funkci jsme se okrajově věnovali, ale možná jsme ji řádně nedocenili. Proč? Protože je to absolutní bomba, kterou nám Apple hodil přímo na hlavu. Jen posuďte sami. Koukáte na film. Herec nebo herečka v dané scéně jsou vám strašně povědomí, ale nevíte odkud. Tak vytáhnete telefon, začnete hledat na Googlu a nakonec informaci najdete. Nebo byste chtěli vědět, co za píseň právě hraje ve filmu. Shazam je super věc, ale pořád to chce interakci s iPhoneem nebo Apple Watch. Nově to ale není třeba, protože máte InSight.

INSIGHT, česky přeloženo jako PŘEHLED, vám automaticky ukáže, který herec nebo herečka se vyskytuje na vaší obrazovce. Pokud se díváte na iPadu, tak tento PŘEHLED najdete hned

pod názvem filmu a linií času. Pokud se díváte na Apple TV, tak stačí vyvolat toto menu klepnutím do dotykové části ovladače. A pokud používáte ovladač na svém iPhoneu, tak tam najdete ikonu „i“ (jako informace). Když kliknete na jméno herce, tak se otevře celý seznam filmů, které natočil, produkoval nebo přímo napsal.

Jak jsem psal výše, v InSight nejsou jen informace o hercích, a tady se síla Applu demonstruje ještě lépe. Vy tam totiž můžete najít i informace o hudbě, která právě hraje. A to pořád není vše – najdete tam i tlačítko plus. Pokud na něj kliknete, tak se vám skladba přidá do vaší knihovny HUDBY. A ještě pořád to není vše. Hudba vám totiž vytvoří i samostatné album, kde budete mít uložené všechny takto přidané skladby. Není to super?

V InSight nejsou jen informace o hercích, a tady se síla Applu demonstruje ještě lépe. Vy tam totiž můžete najít i informace o hudbě, která právě hraje.

Enhance Dialogue je ještě chytřejší s tvOS 18. Využívá strojové učení a výpočetní zvuk k zajištění větší čistoty hlasu oproti hudbě, akci a hluku na pozadí na Apple TV 4K.

DALŠÍ NOVINKY

Mezi další novinky patří automatické titulky, které se objeví poté, co ztlumíte tlačítkem zvuk. Funkce mi přijde fajn, i když nevím, kdy ji využiju. Nejčastěji celý film pozastavím, než bych jen vypínal zvuk. V podstatě to funguje podobně jako automatické titulky, když se ve filmu začne mluvit jiným jazykem než tím, který je pro daný film primární.

Další funkce se týkají dialogů. Apple na svých stránkách uvádí toto: „Enhance Dialogue je ještě chytřejší s tvOS 18. Využívá strojové učení a výpočetní zvuk k zajištění větší čistoty hlasu oproti hudbě, akci a hluku na pozadí na Apple TV 4K.“ Což znamená, že musíte mít novější verze TV, musíte mít podporované zvukové výstupy a k tomu ještě i podporovaný obsah. Není to úplná novinka, ale rozhodně se vylepšení hodí.

ZÁVĚR

Testování beta verzí bylo v tomto roce velmi zajímavé. Pro mě osobně je to taková malá osobní horská dráha, kdy jsem se nad něčím pozastavoval a nechápavě kroutil hlavou, jindy jsem si ani neuvědomil, co mám pod rukama. Teď, měsíc před koncem, jsem ale spokojený. Těším se na finální verze operačních systémů. Těším se na to, až budu číst o dalších věcech, které mi unikly, třeba jako Tap Bar v iPadOS. Doufám, že se Apple na tuto funkci zaměří víc. Například bych byl rád, kdyby Tap Bar byl dostupný i ve vodorovné poloze iPadu. Nebo i v dalších aplikacích. Snad se Tap Bar nezařadí mezi ty funkce, na které se teď chvilku bude prášit. Tap Bar a InSight totiž patří mezi to nejlepší, co Apple letos ukázal!

Nemá smysl se snažit

Magazín ■ Karel Oprchal

Všechno vždycky potřebuje svůj čas. Po desetiletích vlivu na veškerou vyprodukovanou hudbu se hudební průmysl ještě nemohl vzpamatovat z toho, že se umělci najednou mohou obejít i bez něj. Problém však je, že přizpůsobení se situaci začalo vést k tomu, že nová hudba za to už zkrátka nestojí. Z umělců se stala jen personifikovaná čísla kontraktů a hudba z nich musí vyjíždět jak na běžícím páse. Tento týden dokončíme povídání o tom, proč byla hudba v minulosti lepší.

Primárním cílem druhého dílu tohoto seriálu bylo ilustrovat, jak se změnilo naše vnímání hudby i přístup celého průmyslu k hudební produkci kvůli tomu, že se hudba přesunula do internetu a člověk už za ni de facto neplatí. Stačí si jen uvědomit, jaký vztah máte k předmětům, které vám zanechali vaši předkové – knihy, fotky, dnes už to mohou být i kazety a CD. Stejně to funguje i s vaším datovým tarifem – pokud je omezený, řešíte každý megabajt. S neomezenými daty už si i v autě bez sledování obrazu pustíte video v 1440p, protože vás to nic nestojí, jen ten pravidelný měsíční paušál. Mobilní data ale bohužel nejsou hudba, do které někdo vložil kus sebe. Proto se mi tolik líbilo přirovnání jednoho youtubera, který přirovnal streamování hudby k tekoucí vodě u vás doma v kuchyni. Může téct pořád a její objem symbolizuje veškerý hudební obsah na vaší oblíbené streamovací platformě. Stačí napustit skleničku a máte celou diskografii Queenů na jednom místě. Vypijete a napustíte si další. Bez mrknutí oka veškeré hudební dědictví lidstva, kdykoli vás napadne.

Tak jednoduchý je dnes přístup k hudbě a tak malou cenu pro nás dnes hudba má – je tak samozřejmá, že se mnohdy ani nepozastavíme nad tím, kolik jí jen tak vylijeme do kanálu.

KVANTITA JE LEPŠÍ NEŽ KVALITA

Minulý týden jsem nezávisle na sobě zmínil dvě skutečnosti – že za poslední dobu se zlevnily a zjednodušily technologie, pomocí níž se dá hudba nahrávat, a že je v dnešní době potřeba vytvářet tolik hudby, kolik jen jde. Řekl jsem, že aby umělec přežil a prosadil se, protože prodejem desek se neživí, musí vyprodukovat obrovské množství obsahu, aby na sebe strhl co nejvíce pozornosti, čímž donutí streamovací platformy vyplácet majiteli autorských práv na jeho hudbu – hudebnímu vydavatelství – co nejvíce peněz. Pojďme si tato dvě fakta spojit dohromady: je to možná paradoxní, ale zpřístupněním technologií včetně iPadů a aplikací jako GarageBand apod. se zřejmě vlivem změny trhu nástupem streamovacích platforem nezlevnilo nahrávání kvalitní hudby, ale zjednodušilo nahrávání braku. Díky

Líbí se mi přirovnání streamování hudby k tekoucí vodě u vás doma v kuchyni. Může téct pořád a její objem symbolizuje veškerý hudební obsah na vaší oblíbené streamovací platformě.

cenově dostupnému záznamu získal každý dojem, že může nahrávat a že o jeho tvorbu každý stojí, tudíž se na internetu objevuje obrovské množství úplně zbytečných věcí. Rozhodně platí tvrzení, že v dnešní době je každý (quasi-) umělec volný jako pták a může si dělat, co chce, ale zároveň není lež, že dotáhnout kvalitní hudbu do konce a vydat jí je jednoduše strašně těžké. Masám dostupné technologie jsou také vysvětlením všech těch stížností na to, že všechna hudba dnes zní nerozeznatelně jedna od druhé – není divu, když každý druhý používá stejné nástroje, stejné syntetické nástroje, stejný software. Je to opět jen málokdo, kdo má to umělecké nadání, aby si i s těmito tóny pohlál

a vytvořil něco jedinečného, podobně jako profesionální hudebníci nastavují mikrofony, aby správně zachytili zvuk toho či onoho nástroje. Když se podíváte na způsob, jaký kapela volí, aby vyšla se singlem, dojde vám, jak bude znít, ještě dřív, než si ho poslechnete. Dělat dobrou hudbu je jednoduše těžké, a proto se tomu chce každý vyhnout. Vydává se tím ale do šedé zóny průměru, kdy nikoho nezklame, ani neohromí.

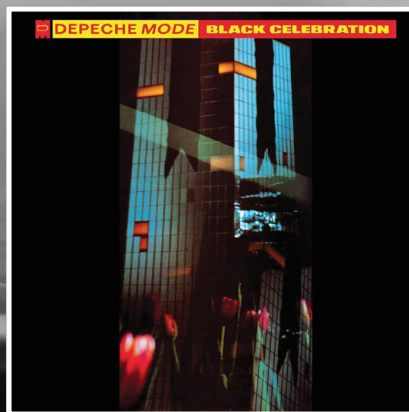
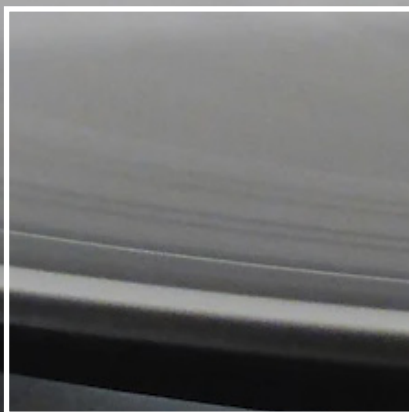
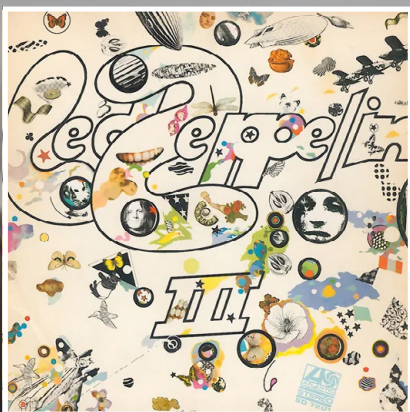
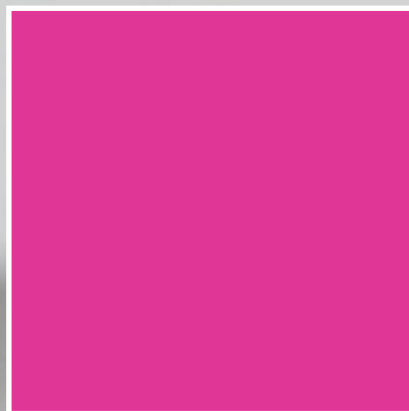
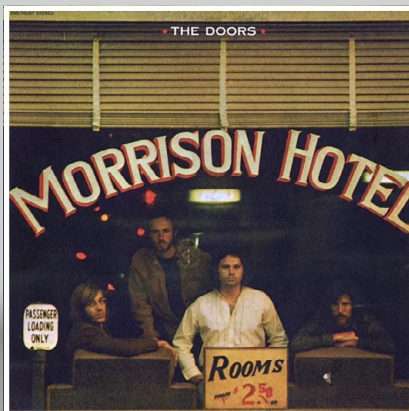
Umělci jsou do jisté míry tlačeni do tohoto přístupu několika příčinami – bez podpisu smlouvy s hudebním vydavatelstvím nemají dost peněz, aby zaměstnali všechny lidi, kteří jim s nahráním jedné písničky pomohou, a i kdyby ty peníze nakrásně

měli, čas dnes plyne tak strašně rychle, že si nemohou dovolit s vydáním otálet. Rammstein nevydali album i deset let a přesto jsou dnes populárnější než kdy dřív, ale mohli by si to dovolit i ostatní, řekněme méně osobití umělci? Rammstein a jiné dávno proslavené kapely také rozhodně nejsou někým, kdo potřebuje vydělávat na streamech. Jejich nekončící koncertní šňůra a prodej desek a vinylů, jelikož představují kult, jim zajišťuje konstantní přísun peněz, třebaže dávno nejsou a možná nikdy nebyli mainstream. Jsou to umělci, jejich hudba se vyvíjí v čase a je tak kvalitní a svěbytná, že to prostě stačí. Už nemusí mít nejhranější písničky v rádiích, svým vystoupením a vydáním pár alb zprostředkují

svým fanouškům pocity, které jsou nenahraditelné. A nejsou to samozřejmě jen oni, jsou to i Coldplay, Imagine Dragons, Robbie Williams nebo Billie Eilish, všichni ti se bezpochyby řadí k těm umělcům, jejichž um musí být uznán bez ohledu na to, zda odpovídají vašemu vkusu nebo ne, byť samozřejmě i oni kvalitou svojí práce a úspěchem, kterým svým hudebním vydavatelstvím dali řádně vydělat, s příjmem ze streamování určitě nemají problém. Pointou je tady to, že o nich bohužel už hudební mainstream dávno není. Hudební mainstream je rap a umělci jako Taylor Swift, jejíž hudba je opředená teoriemi, že je psaná hudebním platformám na míru.

Dělat dobrou hudbu je jednoduše těžké, a proto se tomu chce každý vyhnout. Vydává se tím ale do šedé zóny průměru, kdy nikoho nezklame, ani neohromí.

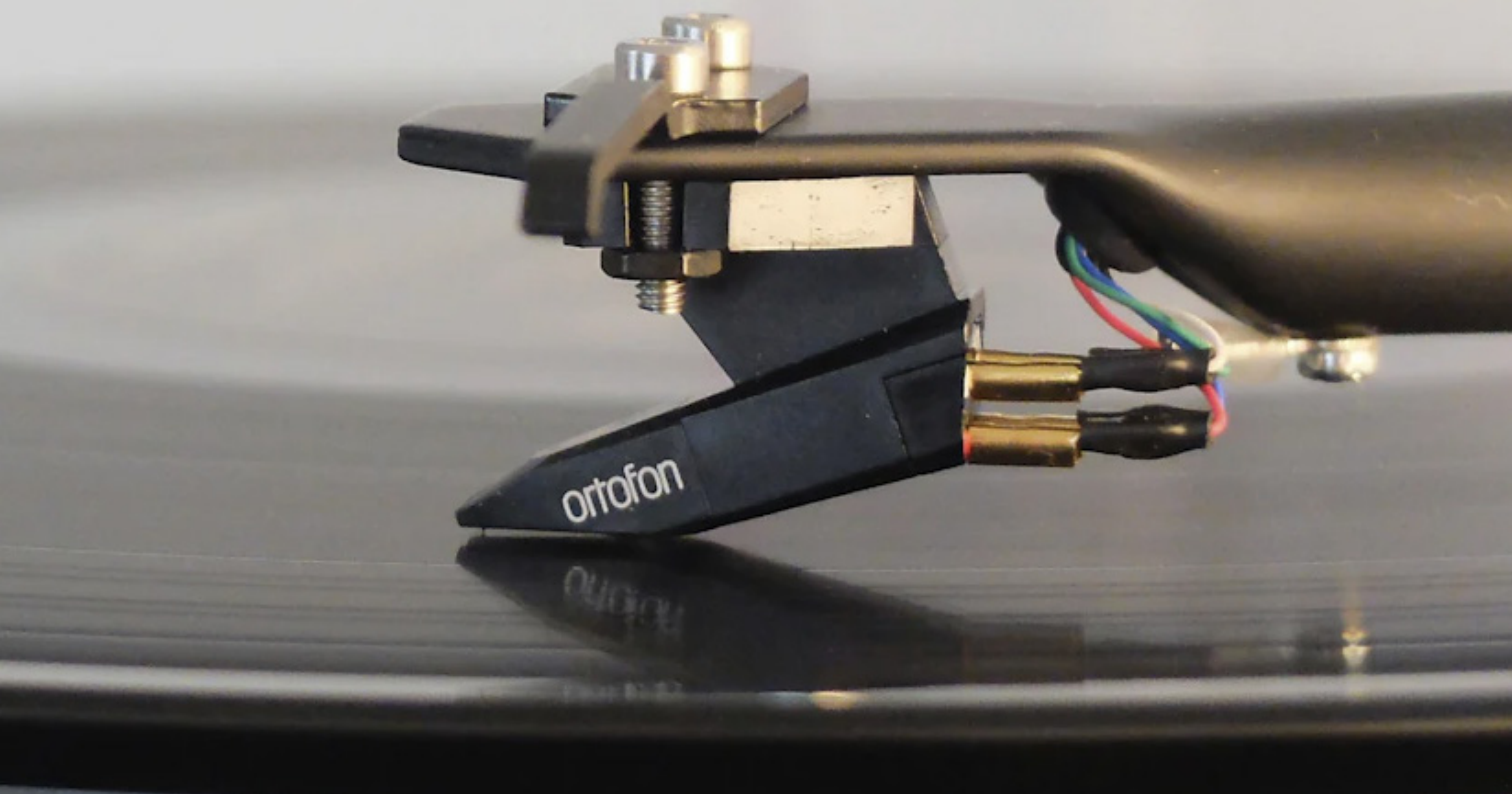

PRAVIDLO TŘICETI VTEŘIN

Na sociálních platformách totiž platí jedna zásadní věc, která dává některým umělcům důvod chtít tzv. beat the system a možnost vydělat na sítích více peněz než konkurence. Nevím, zda to platí pro každou hudební platformu, ale Spotify počítá a účtuje jeden stream až od 30 vteřin přehrání skladby. Pokud se posluchači skladba nelíbí, on u ní nevydrží aspoň 30 vteřin a přepne ji být v 29. sekundě, umělec (resp. majitel autorských práv) z takového streamu nemá vůbec nic. Cílem mnohých umělců, a profesionálové přes hudbu a kritici z toho viní i populární Taylor Swift, je nacpat do prvních 30 vteřin všechno, co

písnička má mít, aby posluchače natolik navnadila, že ji nebude chtít přepnout. Nemohou za to tedy jen sociální sítě a rychlý a konzumní životní styl, že se neumíme zastavit a vychutnat si hudbu jen pro ten požitek z ní, je to také vinou streamování a zaběhlých systémů, které prostě musejí nějak fungovat, že se dnes hudba píše jinak. Dnešní hudba je taková, že člověka nenutí u ní dlouho vydržet, dokonce se zkracuje průměrná délka písniček na zhruba tři minuty, to nikdy dřív nebylo. Dnešní styl poslouchání umocněný nekonečnou dostupností skladeb vyloženě vybízí k 90 vteřinám poslechu a přepnutí v půlce písničky. Člověk si řekne, však co, jedeme dál. Jako by to byl

Pokud se posluchači skladba nelíbí, on u ní nevydrží aspoň 30 vteřin a přepne ji být v 29. sekundě, umělec (resp. majitel autorských práv) z takového streamu nemá vůbec nic.

kanál v televizi. Takhle laxně lidé neotáčejí ani stránky novin, pokud si je už vůbec někdy koupí. Víte proč? Protože si je musí jednotlivě koupit! Nakonec jsou nejvíce streamovanými „umělci“ právě rappeři, protože doma na MacBooku sypou z rukávu jednu stupidní nahrávku za druhou, které si lidé pro jejich jednoduchost a množství pouští pořád dokola, a jim z toho jdou těžké prachy. A umění je to tam...

Pravidlo třiceti vteřin nicméně nutí i jiné, méně dychtivé umělce hudbu uspěchat a poslech moderních písniček je na streamovacích platformách tím pádem o to méně záživný, protože poslech už nepředstavuje vůbec žádnou výzvu – ale nakonec ani žádné uspokojení. Garantuji vám, že za většinu hudby, která se dnes dá poslouchat v rámci předplatného, by většina lidí před 15 lety nikdy nezaplatila, protože by si myslela, že taková produkce musí být vtip. Pokud po někom chcete, aby z kapsy vytáhl 350 Kč a koupil si vaše album, musíte mu nabídnout zážitek, a ne že to bude jen cosi halabala. I proto už z hudby zmizela různá intra a jiné zajímavé prvky,

zmizely rockové kapely a rockové balady se už vůbec nenatáčejí – proč taky? Umělec si řekne, co bychom se s tím trápili, když to stejně nikdo neocení. Stejně nemáme možnost za to žádat odměnu, jakou bychom si bývali představovali a byla by fixní na jedno prodané album, když naše sedmi- nebo desetiminutové rockové balady nikdo jiný kromě pár hardcorevých nadšenců poslouchat nebude. A je to pravda; když už i větší jména říkají, že se hudbou dnes už jen stěží dá uživit, co na to mají říct malé, ale kvalitní kapely? Stane se jim z hraní hobby a budou si hrát po večerech sami pro sebe a jinak možná někde na vesnických oslavách a náměstích při dni obce. Tím to hasne, dál po nich neštěkne ani pes, protože obsloužit si pro tu almužnu všechno sám za to člověku nestojí. A pokud hrají rock, ten je dnes příliš drahý na to, aby se nahrával, na to potřebujete studio a plno aparatury, takže jako rocková kapela žádnou lukrativní smlouvu s vydavatelstvím prý taky nezískáte. Na jedné tiskové konferenci to proto bylo řečeno asi nejtrefněji takto: Pokud chceš mít takové peníze ze streamování, musíš být Drake.

Apple Event

Watch online on 9/9 at 10 a.m. PT. *

***) Již v 18:30 začíná náš tradiční
redakční livestream s českým
komentářem**

NEXT →